

Jasno, sažeto, nadasve interesantno, prvi je utisak koji čitaocu ostavlja ljubavna priča Ljubice Miloradov, „Salaš u Samkovojoj dolini“. Nije ni malo jednostavno na tako iskren način opisati ljubavni život jedne devojke tokom decenije njenog stasavanja, kako je to učinila u ovoj pitkoj priči autorka. I kao što biva u maloj sredini opterećenoj „šta će drugi reći“ stvarima, taj život, nikada nije tekao pravolinijski, u njega su se uplitala i preplitala razne „situacije“, kojima je podložno ovo turbulentno područje.

Ovo je priča, u kojoj se, kako to realan život nalaže, smenjuju događaji, planirani i oni drugi, koji za čas, na kratko, češće zauvek, daju životu drugi pravac. Zato i naslov romana „Salaš u Samkovojoj dolini“, na kojem je glavna junakinja, Marka, sa svojim Stevanom proživela period mladalačke, strasne i čiste ljubavi, ali i osvešćenje, u kojem su joj pomogli i neki drugi, pre svega Đona i njegovi pajtaši, da sagleda slabost izabranika svog srca, označava kao prekretnicu koja je odredila potonje događaje. „Siromaštvo nas nije opterećivalo, bili smo zaokupljeni seksom“ – svoju ljubavnu isposvest krajnje jednostavno, bez uvijanja i suvišnih reči, počinje autorka. I bilo da priča teče u prošlom, ili predicira potonja dešavanja, namerno ili ne, radnja se odvija sada, jer istina je uvek u sadašnjosti. Ovo je roman bez velikih očekivanja. Opisana je strast, zanos, pun sreće odnos između dvoje mladih ljudi, koji znaju cenu sitnih zadovoljstava, prepoznatu i u dodiru Stevanovih čarobnih prstiju, kao čarobnih ključeva za sva njena čula. Sve dok u njihov život nisu pustili Đona. Sukob zbog njega i sa njim bio je znak da treba nešto da se promeni. Ona, Marka, se kao i uvek, odlučila na radikalni korak. Jer, njihova ljubav je bila takva da „noć nije nikada bila problem. Problem je što posle noći dolazi dan i što je njemu (Stevanu) valjalo tu gde jeste, bez želje da se prostre dalje i vidi više“, a ona je želela sve. Autorka je suviše iskusna da bi dozvolila da upadne u stereotip volim te-voliš me romana. Ovaj svoj, ona stavlja u okvir globalnih i ličnih dešavanja, koji komplikuju odnos, a radnju čine sadržajnijom i interesantnijom. Tu su pre svega likovi, koji svojom pojavom, postupcima, razmišljanjem boje stranice ove knjige različitošću, ali i humorom, toplim i nepretencioznim, od bračnog para Ropić, trgovca Stojana preokupiranog ređanjem novca glavu na glavu i njegove žene Jelene, prve tračare sela; dobre tetka Loge i teče, i posebno njenog oca, nesretno rođenog u sredini koje od njega očekuje da bude pater familias, mužjak i vođa, a on to nikako nije mogao da postigne. Markina majka je učena da bude žena jednog muškarca, svoga muža, makar on bio i pogrešan, i da s njim proživi život. „Ona je verovala u to, drugo se nije za nju primalo. Ma koliko okolo duvali drugi vetrovi. Shvatila sam da je to njena suština, kao njena jetra i bubrezi i da se tu ništa ne može izmeniti“. Takav odnos sa mužem uzrokovao je naglašeno posesivan odnos prema deci, i ona „poput kvočke“ nastojala je sve vreme da ih okuplja oko sebe. Njen „majčinski instinkt bio jači od nje i nije trpeo pogovor“. Najsvetlija tačka u čitavoj priči

je upravo Marka, glavna akterka romana, sposobna da se uhvati u koštac sa svim malograđanskim predrasudama sredine iz koje dolazi, spremna da preuzme punu odgovornost za svoje postupke. Sposobna da donese odluke, a da na tom putu nikog ne povredi, da bude sloboda bez obzira na cenu koju za nju plaća. Nikome ništa dužna, samo sebi samoj, da svoj život napravi po sopstvenoj meri i ukusu.

- Nemoj da me teraš da biram, izgubićeš! - kaže ona Stevanu, kojeg voli bez ostatka, ali shvata da ni on, kao ni njen otac, ne voli izazove. A kakva je to ljubav koja sputava? Glavna junakinja je još jednom pred iskušenjem. Odlazak u Sloveniju tih ratnih godina ili nastavak života uz Stevana od kojeg je jednom otišla? Njena slabost je košta jedne besane noći, dovoljne da shvati da je imala sreću da nađe čoveka sa kojim može da deli iste vrednosti, sa kojim može da ide u budućnost koju je priželjkivala od kada zna za sebe. Ovaj roman se čita u jednom dahu. U isto vreme i neobičan i nesvakidašnji pravo je štivo za uživanje i prepuštanje mašti i evociranju nekih potisnutih, zaspalih sećanja na preživljeno. Sa vremenske distance, neke stvari izgledaju sasvim drugačije.

O piscu...

Ljubica Miloradov živi u Futogu kraj Novog Sada. Kada su joj profesionalne obaveze prestale, a deca otišla svako na svoju stranu, zasnovala svoje porodice, otvorila je knjižaru "Plus" u Futogu i počela intenzivno druženje sa knjigom. Pisanjem se bavila tokom celog života, kao mala dobijala i nagrade, ali život je tako tekao da je kao diplomirani pravnik, majka, supruga, na izvestan način to potisnula. Svoju prvu knjigu, pripovetke „Javna tajna“ izdala je pre dve godine. Roman „Salaš u Samkovojoj dolini“ verovatno nije njen poslednji rad.

